

synderlig stor Højde. — Det foreliggende Lovforslag giver paa adskillige Punkter Anledning til Overvejelser, som naturligvis høre hjemme i et Udvalg. Det adskiller sig fra de Lovforslag, vi ellers have faaet forelagte om Statslaan, derved, at der ikke i selve Forslaget er optaget nogen Bestemmelse om den Kurs, hvortil Laanet maa stiftes. Dette har været Tilfældet ved alle de senere Laan, i alle Tilfælde lige siden 1886. Jeg formoder, at den ærede Minister har ført foreløbige Forhandlinger derom, inden han har fremsat Lovforslaget, og det vil naturligvis være nødvendigt i Udvalget at faa Oplysninger om, hvad Kurs, der omtrentlig antages at kunne naas. Sammen hermed hænger jo ogsaa Spørgsmaalet om den Rentefod, det er hensigtsmæssigt at fastsætte. Lovforslaget gaar ud fra, at Rentefoden skal være 3½ pCt., den samme, som blev stipuleret ved det Laan, vi optog i April Maaned i Fjor. Ved de to foregaaende Laan derimod, i 1897 og 1894, var Rentefoden 3 pCt., og for Laanet af 1897 opnaede vi ikke desto mindre en Kurs af 97¼. Det siger sig selv, at under ugunstigere Pengeforhold, som nu ere herskende baade i Indlandet og Udlandet, kunne saadanne Betingelser ingenlunde naas, og det bliver et Spørgsmaal om just 3½ pCt. vil være den fordelagtigste Rentefod, om man ikke muligvis skulde gaa højere med Rentefoden og saa opnaa en højere Kurs. I Sammenhæng dermed staar dernæst ogsaa Spørgsmaalet om Laanets Amortisation. Det er fastsat her, at Amortisationen af Laanet skal tage sin Begyndelse allerede fra Midten af det kommende Aar, fra 1ste Juli 1902, og skal ske med 1/60 om Aaret. Derved vil altsaa Statskassen faa en Udgift af omtrent 400,000 om Aaret. Jeg er for mit Vedkommende en meget stor Ven af, at Statslaan amortiseres og helst i en forholdsvis kort Tid, men paa den anden Side maa jeg dog finde, at hvis Følgen af at fastsætte Amortisation for et Statslaan skulde blive den, at man nødsages til atter at laane Penge for at betale Afdragene, saa bliver Fordelen mindre end ingen. Thi man faar næsten altid mindre ind, naar man laaner, end man skal ud med, naar man betaler. Altsaa det er en ren Udgift, et rent Tab for Statskassen at foretage Amortisation, naar man er i en Periode, hvor man maa forudsætte, at man alligevel skal laane paany, og en saadan Periode synes vi jo beklagelsesvis at være i nu. Udtalelser, som den ærede Minister fremkom med ved Forslagets Forelæggelse,

syntes endog at tyde paa, at han betragter det som det ganske normale, at vi atter laane de Beløb, som vi betale i Afdrag paa vor Gæld. Den eneste Grund, der kunde være til at vedtage en Amortisation, maatte da være den, at man opnaede en højere Kurs derved. Det bliver altsaa et Moment, der ud fra dette Synspunkt maa tages i Betragtning. Undertiden har Forholdet i øvrigt været det, at Fastsættelsen af Amortisation snarere har tjent til at forringe Kursen end det modsatte. De to sidste Laan, vi have optaget, nemlig i 1897 og 1900, ere amortisable, medens derimod det store Laan, der stiftedes i 1894 og det følgende Aar, ikke er amortisabelt. Vort seneste Laan, altsaa det, vi optog i April 1900, skal amortiseres allerede fra Midten af indeværende Aar; det er ikke et Aar siden, vi optog det, og nu skal vi paany laane, blandt andet altsaa for at afdrage paa det Laan, vi optog i sidste April. Det er ganske sikkert en meget tvivlsom Fordel under disse Omstændigheder at paatage sig Forpligtelse til at amortisere. Dernæst findes der i Lovforslagets § 4 en Bestemmelse, som jeg maa tilstaa ikke er mig ganske klar. Den gaar ud paa, et Ministeren skal være bemyndiget til at ombytte et Beløb af indtil 20 Mill. Kr. af indenlandske 3½ pCt.s uopsigelige Statsobligationer, dels af dem, der ere udstedte i 1886, dels af dem, der ere udstedte i Henhold til Jernbaneloven af 1894, med Obligationer af samme Art som dem, der er Tale om her i Lovforslaget. De nævnte Laan udgøre tilsammen 60½ Mill. Kr., nemlig 57½ Mill. fra 1886 og 3 Mill. Laan i Henhold til Lovene af 1894. Heraf er indskrevet Kapital omtrent 22¼ Mill. Kr., saaledes at der i Skikkelse af Obligationer findes godt og vel 38 Mill. Disse Obligationer ere ikke amortisable, de bære kun dansk Tekst, og Kuponerne ere kun betalbare i Kjøbenhavn. Af disse Grunde er deres Kurs mindre høj end vore saakaldte udenlandske Statslaansobligationers. Det siges, at deres Værdi er omtrent 4 pCt. lavere end de 3½ pCt.s Obligationers, vi udstedte sidste Foraar. Det er altsaa klart nok, at for Obligations-ejerne vil det være en betydelig Fordel at faa denne Ombytning foretaget, men hvilken Fordel det skal være for Statskassen, er mig derimod mindre klart. Statskassen skal have 1 pCt. som Vederlag af 20 Mill., hvilket bliver 200,000 Kr., men til Gengæld skal Staten paatage sig fra næste Aar at amortisere disse 20 Mill. Kr. med 1/60 om Aaret, hvilket altsaa vil med-